

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tage såvel generelle som konkrete spørgsmål vedrørende filmfondens virksomhed op til overvejelse og debat.

Fondens sekretariat skal efter forslaget fortsat ledes af en direktør, der for fremtiden ansættes for 5 år ad gangen med mulighed for genansættelse.

Som nævnt ovenfor vil det være nødvendigt at lette biograferne for en del af de afgifter, som i dag indgår i filmfonden. Dette betyder, at fonden får væsentlig færre midler til gennemførelse af sine forskellige støtforanstaltninger til gavn for dansk film. På denne baggrund kan det ikke længere anses for rimeligt at belaste fonden med udgifterne til driften af statens filmcentral og Det danske Filmmuseum. Disse to institutioner, der for øjeblikket betales af fonden med en årlig nettoudgift på ca. 5,1 mill. kr., behandles allerede i dag i alle relationer som almindelige statsinstitutioner, og det foreslås derfor, at de overføres til finansiering af statsbevillinger under ministeriet for kulturelle anliggenders ordinære budget.

Det foreslås desuden at opgive overførslen af et årligt beløb til ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet. Det har ofte været kritiseret, at filmfonden på denne måde skulle stille midler til rådighed for formål, som var branchen uvedkommende, og med den forventede nedgang i fondens indtægter kan det ikke længere forsvares at opretholde bestemmelsen.

Lovforslagets kap. 5 indeholder bestemmelser om Det danske Filmmuseum, medens reglerne om statens filmcentral som nævnt er udskilt af film- og biografloven til et særskilt lovforslag.

Bestemmelserne om filmmuseet svarer stort set til 1964-lovens bestemmelser. Dog er der foreslået indført en ny regel, hvorefter de danske filmproducenter 2 år efter en dansk films første offentlige forevisning her i landet skal overlade filmmuseet en god brugt kopi af filmen. Baggrunden for denne bestemmelse har været ønsket om at sikre,

at kopier af samtlige danske film bevares for eftertiden og er til rådighed på filmmuseet. Museets bevillinger muliggør i dag kun indkøb af ca. 1/4 af de årligt producerede danske film. Udformningen af denne bestemmelse bør dog drøftes nærmere i folketingsudvalget, og noget kunne tale for, at man snarere skal stille imod en ordning, hvorefter filmproducenterne deponerer en kopi på museet med mulighed for at hjemtage denne i de perioder, hvor der måtte være behov herfor. Det er som ovenfor nævnt tanken, at museet skal overgå til finansiering under ministeriet for kulturelle anliggenders ordinære budget, hvilket må anses for så meget mere rimeligt, som en af museets væsentligste opgaver er at fungere som specialbibliotek for de filmstuderende ved Københavns universitet på linje med en række andre specialbiblioteker, som er statsfinansierede.

Kap. 6 indeholder regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at film kan godkendes som danske eller coproducerede film. De gældende regler om godkendelse af film som danske findes i film- og biografloven af 1964, medens reglerne om godkendelse af film som sidestillede med danske (coproducerede) findes i ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse af 5. marts 1965. Man har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt at samle disse bestemmelser på ét sted.

I forhold til 1964-lovens regler er der i lovforslaget tale om en stramning af betingelserne for godkendelse af en film som rent dansk. Som noget nyt er således indført et krav om, at filmen skal være indspillet på dansk. Dette kan måske forekomme indlysende, men har ikke hidtil udtrykkelig været fastslået i loven. Filmen skal desuden som hidtil være produceret af en dansk statsborger eller dansk selskab eller institution, den skal være optaget for producentens regning, for udelukkende dansk kapital og med overvejende dansk kunstnerisk personale. En film, der opfylder disse krav, kan godkendes som en dansk film med de heraf